

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 26

Rozeslána dne 28. března 2007

Cena Kč 18,-

O B S A H:

58. Vyhláška, kterou se zrušuje vyhláška Ministerstva financí č. 121/1998 Sb., kterou se stanoví vzor průkazu státního dozoru nad kapitálovým trhem
 59. Vyhláška o druzích odborných obchodních činnostech obchodníka s cennými papíry vykonávaných prostřednictvím makléře, o druzích specializace makléře a o makléřské zkoušce
 60. Nález Ústavního soudu ze dne 13. prosince 2006 ve věci návrhu na zrušení § 21 odst. 2 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti
-

58**VYHLÁŠKA**

ze dne 16. března 2007,

kterou se zrušuje vyhláška Ministerstva financí č. 121/1998 Sb.,
kterou se stanoví vzor průkazu státního dozoru nad kapitálovým trhem

Česká národní banka stanoví podle § 29 odst. 2 zákona č. 15/1998 Sb., o dohledu v oblasti kapitálového trhu a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění zákona č. 308/2002 Sb., a podle článku III bodu 1 zákona č. 57/2006 Sb., o změně zákonů v souvislosti se sjednocením dohledu nad finančním trhem:

§ 2

§ 1

Vyhláška č. 121/1998 Sb., kterou se stanoví vzor

průkazu státního dozoru nad kapitálovým trhem, se zrušuje.
Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení.

Guvernér:

v z. Ing. **Singer**, Ph.D. v. r.

viceguvernér

59

VYHLÁŠKA

ze dne 19. března 2007

**o druzích odborných obchodních činností obchodníka s cennými papíry
vykonávaných prostřednictvím makléře, o druzích specializace makléře a o makléřské zkoušce**

Česká národní banka stanoví podle § 199 odst. 2 písm. e) zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění zákona č. 57/2006 Sb., (dále jen „zákon“):

§ 1

Předmět úpravy

Tato vyhláška upravuje

- a) druhy odborných obchodních činností, které musí obchodník s cennými papíry vykonávat prostřednictvím makléře, a druhy specializací makléře (§ 2 a 3),
- b) způsob výkonu makléřské zkoušky (dále jen „zkouška“) (§ 4 až 11),
- c) výši úplaty spojené se zkouškou (§ 12).

§ 2

Druhy odborných obchodních činností obchodníka s cennými papíry a druhy specializací makléře

(1) Odbornou obchodní činností, kterou musí obchodník s cennými papíry vykonávat pouze prostřednictvím makléře, (dále jen „odborná obchodní činnost“) je

- a) přijímání pokynů týkajících se investičních nástrojů od zákazníků,
- b) provádění pokynů týkajících se investičních nástrojů na vlastní nebo cizí účet, jestliže se pokyn týká kótovaného investičního nástroje,
- c) tvorba pokynů za zákazníka při obhospodařování majetku zákazníka.

(2) O odbornou obchodní činnost přijímání pokynů týkajících se investičních nástrojů od zákazníků se nejedná, pokud

- a) se pokyn týká cenných papírů kolektivního investování,
 - b) se pokyn týká investičních nástrojů, s nimiž je spojeno právo na zaplacení alespoň investované částky, vydaných nebo zaručených¹⁾
1. členským státem nebo centrální bankou členského státu Organizace pro hospodářskou

spolupráci a rozvoj, regionální nebo místní správní jednotkou členského státu Evropské unie, Evropskou centrální bankou, Evropskou unií, Evropskou investiční bankou, nebo mezinárodní organizací, jejímž členem je alespoň jeden členský stát Evropské unie, nebo

2. osobou s povolením státu tvořící Evropský hospodářský prostor nebo členského státu Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj podléhající dohledu v oblasti pravidel kapitálové přiměřenosti,
- c) osoba přijímající za obchodníka s cennými papíry pokyn od zákazníka není podle vnitřního předpisu obchodníka s cennými papíry oprávněna ovlivnit obsah pokynu nebo je oprávněna jej ovlivnit jen v rámci plně standardizovaného postupu upraveného vnitřním předpisem obchodníka s cennými papíry, nebo
- d) byl pokyn podán zákazníkem, který je profesionálním investorem podle § 2 písm. a) zákona, ledaže tento zákazník výslovně požádal, aby se použila pravidla vyžadování informací od zákazníka¹⁾ a přitom se nejedná o případy uvedené v písmenech a) až c).

(3) Specializací makléře je

- a) přijímání pokynů týkajících se investičních nástrojů s výjimkou derivátů od zákazníků,
- b) přijímání pokynů týkajících se všech investičních nástrojů od zákazníků,
- c) provádění pokynů týkajících se investičních nástrojů na vlastní nebo cizí účet, jestliže se pokyn týká kótovaného investičního nástroje, ve vztahu k investičním nástrojům s výjimkou derivátů,
- d) provádění pokynů týkajících se investičních nástrojů na vlastní nebo cizí účet, jestliže se pokyn týká kótovaného investičního nástroje, ve vztahu ke všem investičním nástrojům,
- e) tvorba pokynů za zákazníka při obhospodařování majetku zákazníka ve vztahu k investičním nástrojům s výjimkou derivátů,
- f) tvorba pokynů za zákazníka při obhospodařování

¹⁾ § 23 odst. 1 ve spojení s § 15 vyhlášky č. 258/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti dodržování pravidel obezřetného poskytování investičních služeb a podrobnější způsob jednání obchodníka s cennými papíry se zákazníky.

majetku zákazníka ve vztahu ke všem investičním nástrojům.

§ 3

Kategorie zkoušky

(1) Zkouška se podle okruhu prověřovaných znalostí dělí na kategorie A, B, C a D.

(2) K výkonu odborné obchodní činnosti

- a) provádění pokynů týkajících se investičních nástrojů na vlastní nebo cizí účet, jestliže se pokyn týká kótovaného investičního nástroje, se vyžaduje složení zkoušky kategorie A,
- b) tvorba pokynů za zákazníka při obhospodařování majetku zákazníka se vyžaduje složení zkoušky kategorie B,
- c) přijímání pokynů týkajících se investičních nástrojů od zákazníků se požaduje složení zkoušky kategorie C.

(3) Pokud se odborná obchodní činnost týká derivátů, vyžaduje se navíc složení zkoušky kategorie D.

§ 4

Organizace zkoušky

(1) Zkoušku organizuje a zajišťuje Česká národní banka.

(2) Přihlášku ke zkoušce podává uchazeč na formuláři, jehož vzor je uveden v příloze této vyhlášky a jehož elektronická podoba je uveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup. Přihláška spolu s kopií dokladu o zaplacení úplaty musí být doručena České národní bance nejpozději 21 dnů před termínem zkoušky. Česká národní banka zašle uchazeči, který podal včas řádně vyplněnou přihlášku, nejpozději 14 dnů před termínem zkoušky pozvánku k vykonání zkoušky.

(3) Termíny zkoušky, místo konání zkoušky, účet, na který se hradí úplata, seznam právních předpisů, tematických okruhů a vzorových otázek ke zkoušce uveřejní Česká národní banka nejpozději 30 dnů před termínem zkoušky ve Věstníku České národní banky a způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Česká národní banka umožní uchazeči složit zkoušku v termínu, na který se hlásí. V případě, že tomu brání provozní podmínky, zejména nedostatečná kapacita zkušebních místností, nebo uchazeč požadovaný termín neuvědl, zařadí uchazeče na nejbližší volný termín zkoušky požadované kategorie.

§ 5

Zkouška

(1) Zkouška má formu testu v elektronické podobě. V testu uchazeč vybírá z několika možných správ-

nou odpověď na otázky, které ze souboru otázek navrženého podle § 11 odst. 4 určí Česká národní banka. Otázky u kategorií zkoušek A, B a C jsou rozvrženy do skupin tematických okruhů.

(2) Zkoušku kategorií A a B může uchazeč konat nejdéle 4 hodiny, zkoušku kategorií C a D nejdéle 2,5 hodiny.

(3) Zkouška je neveřejná.

(4) Podmínkou úspěšného vykonání zkoušky je uvedení správné odpovědi alespoň na 75 % otázek v testu a v případě kategorií A, B a C současně uvedení správné odpovědi alespoň na 60 % otázek v každé skupině tematických okruhů.

§ 6

Vykonání zkoušky v náhradním termínu

(1) Uchazeč, který se nemůže ke zkoušce dostavit ve stanoveném termínu a předem požádá Českou národní banku o náhradní termín nejméně 2 pracovní dny před stanoveným termínem, může vykonat zkoušku v náhradním termínu určeném Českou národní bankou. Uchazeč může požádat Českou národní banku o náhradní termín zkoušky pouze jednou.

(2) Uchazeč, který se ke zkoušce z vážných důvodů nedostaví, svoji neúčast do 10 pracovních dnů ode dne stanoveného termínu řádně omluví a požádá Českou národní banku o náhradní termín, může vykonat zkoušku v náhradním termínu určeném Českou národní bankou.

(3) V případě, že uchazeč namísto žádosti o náhradní termín zkoušky požádá o vrácení úplaty, Česká národní banka úplatu vrátí.

(4) V ostatních případech, kdy se uchazeč ke zkoušce nedostaví, lze zkoušku vykonat až po podání nové přihlášky a opětovném zaplacení úplaty.

§ 7

Vykázání uchazeče, který narušuje průběh zkoušky

Česká národní banka může vykázat ze zkoušky uchazeče, který v průběhu zkoušky využil neoprávněně pomoci jiné osoby, použil pomocné materiály, komunikoval během zkoušky s jinou osobou, pořizoval opisy testu nebo výpisy z něj, použil telekomunikační zařízení nebo jinak rušil průběh zkoušky. Vykázanému uchazeči se úplata nevrací.

§ 8

Protokol o průběhu zkoušky

(1) O průběhu zkoušky vyhotoví Česká národní banka do 7 dnů po termínu zkoušky protokol, ve kterém uvede

- a) jména a příjmení osob, které dohlížely na řádný průběh zkoušky,

- b) datum a místo konání zkoušky,
- c) dobu zahájení a ukončení zkoušky a
- d) důležité skutečnosti, které nastaly v průběhu zkoušky, zejména záznam o vykázaní uchazeče ze zkoušky podle § 7.

(2) Součástí protokolu jsou:

- a) seznam uchazečů,
- b) hodnocení výsledků zkoušky, v podobě písemného výstupu z elektronického systému, prostřednictvím kterého se zkouška koná a který hodnocení poskytuje.

§ 9

Výsledek zkoušky

(1) Česká národní banka odešle uchazeči písemné vyrozumění o výsledku zkoušky do 14 dnů po termínu konání zkoušky; ve vyrozumění uvede kategorii vykonané zkoušky a výsledek zkoušky vyjádřený procentním počtem dosaženého bodového hodnocení v celé zkoušce a v případě kategorií zkoušek A, B a C i v každé skupině tematických okruhů.

(2) Uchazeči, který úspěšně vykonal zkoušku, zašle Česká národní banka spolu s vyrozuměním osvědčení o složení zkoušky; v osvědčení uvede kategorii vykonané zkoušky.

§ 10

Přezkoumání výsledku zkoušky

(1) Uchazeč, který neobdržel osvědčení o složení zkoušky, může do 15 dnů od doručení vyrozumění o výsledku zkoušky podat žádost o přezkoumání výsledku zkoušky. Ze žádosti musí být patrné, kdo ji podává, které věci se týká, co se navrhuje a v čem uchazeč spatřuje nesprávnost výsledku zkoušky uvedeného ve vyrozumění.

(2) Česká národní banka výsledek zkoušky přezkoumá na základě stanoviska podle § 11 odst. 4.

(3) Česká národní banka odešle uchazeči výsledek přezkoumání podle odstavce 2 do 30 dnů ode dne doručení úplné žádosti o přezkoumání výsledku zkoušky. Pokud je žádost oprávněná a lze-li ověřit splnění podmínek úspěšného vykonání zkoušky, vydá Česká národní banka osvědčení o složení zkoušky; nelze-li ověřit splnění podmínek úspěšného vykonání zkoušky, umožní Česká národní banka bezplatné vykonání zkoušky v náhradním termínu.

§ 11

Výbor pro makléřské zkoušky

(1) Výbor pro makléřské zkoušky (dále jen „výbor“) je poradním orgánem České národní banky pro oblast makléřských zkoušek.

(2) Výbor se skládá z předsedy, místopředsedy

a dalších 9 členů, které jmenuje bankovní rada České národní banky (dále jen „bankovní rada“) z řad odborníků, zástupců poskytovatelů služeb na kapitálovém trhu a zaměstnanců České národní banky.

(3) Výkon funkce předsedy, místopředsedy nebo člena výboru končí, jestliže jej bankovní rada odvolá z funkce nebo jestliže na funkci písemně rezignuje.

(4) Výbor navrhuje soubor otázek ke zkoušce, provádí jeho průběžnou revizi a obměnu, doporučuje vzorové otázky k uveřejnění a vydává stanovisko k žádosti uchazeče o přezkoumání výsledku zkoušky.

(5) Výbor schvaluje svůj jednací řád.

§ 12

Úplata spojená se zkouškou

Úplata spojená s každou ze zkoušek kategorií A, B a C činí 4 000 Kč, úplata spojená se zkouškou kategorie D činí 2 000 Kč.

§ 13

Přechodná ustanovení

(1) Odborná specializace A podle vyhlášky č. 259/2004 Sb., o druzích odborných obchodních činnostech obchodníka s cennými papíry vykonávaných prostřednictvím makléře, o druzích odborné specializace makléře a o makléřské zkoušce, (dále jen „dosavadní vyhláška“) se považuje za specializaci provádění pokynů týkajících se investičních nástrojů na vlastní nebo cizí účet, jestliže se pokyn týká kótovaného investičního nástroje, ve vztahu k investičním nástrojům s výjimkou derivátů. Odborná specializace AD podle dosavadní vyhlášky se považuje za specializaci provádění pokynů týkajících se investičních nástrojů na vlastní nebo cizí účet, jestliže se pokyn týká kótovaného investičního nástroje, ve vztahu ke všem investičním nástrojům.

(2) Odborná specializace B podle dosavadní vyhlášky se považuje za specializaci tvorba pokynů za zákazníka při obhospodařování majetku zákazníka ve vztahu k investičním nástrojům s výjimkou derivátů. Odborná specializace BD podle dosavadní vyhlášky se považuje za specializaci tvorba pokynů za zákazníka při obhospodařování majetku zákazníka ve vztahu ke všem investičním nástrojům.

(3) Odborná specializace C podle dosavadní vyhlášky se považuje za specializaci přijímání pokynů týkajících se všech investičních nástrojů od zákazníků.

(4) Zkouška kategorie I podle dosavadní vyhlášky se považuje za zkoušku kategorií A a C podle této vyhlášky. Zkouška kategorie II podle dosavadní vyhlášky se považuje za zkoušku kategorií B a C podle této vyhlášky. Zkouška kategorie III podle dosavadní vyhlášky se považuje za zkoušku kategorie D podle této vyhlášky. Zkouška kategorie IV podle dosavadní

vyhlášky se považuje za zkoušku kategorií C a D podle této vyhlášky.

(5) Činnost provádění pokynů týkajících se investičních nástrojů na vlastní nebo cizí účet, jestliže se pokyn týká kótovaného investičního nástroje, pokud se obchody na základě těchto pokynů uskutečňují mimo regulovaný trh, se považuje za odbornou obchodní činnost podle § 2 odst. 1 písm. b) této vyhlášky uplynutím jednoho roku ode dne účinnosti této vyhlášky.

(6) Předseda a členové Výboru pro makléřské zkoušky podle dosavadní vyhlášky, kteří ke dni účinnosti této vyhlášky vykonávají svou funkci podle dosavadní vyhlášky, jsou ode dne účinnosti této vyhlášky předsedou a členy výboru.

(7) O žádosti o přezkoumání výsledku zkoušky

podané podle dosavadní vyhlášky, o které Výbor pro makléřské zkoušky nerozhodl před účinností této vyhlášky, se rozhodne podle této vyhlášky.

§ 14

Zrušovací ustanovení

Vyhláška č. 259/2004 Sb., o druzích odborných obchodních činnostech obchodníka s cennými papíry vykonávaných prostřednictvím makléře, o druzích odborné specializace makléře a o makléřské zkoušce, se zrušuje.

§ 15

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 15. dubna 2007.

Guvernér:

doc. Ing. **Tůma**, CSc. v. r.

Příloha k vyhlášce č. 59/2007 Sb.

Vzor
Příhláška k makléřské zkoušce

Příjmení, jméno:

Datum narození:

Státní občanství:

Adresa místa trvalého pobytu, u cizích státních příslušníků též adresa případného místa pobytu v České republice:

Kontakt (telefon a e-mail nebo fax):

Adresa pro doručování písemností, je-li odlišná od adresy místa trvalého pobytu, případně od adresy místa pobytu v České republice u cizích státních příslušníků:

Požadovaná kategorie zkoušky:

Požadovaný termín zkoušky (v případě, že termín zkoušky, na který se uchazeč hlásí, je již obsazen, bude zařazen na nejbližší volný termín):

Datum:

Podpis:

Povinná příloha:

Kopie dokladu o zaplacení úplaty

(při platbě musí být čitelně uvedeno jméno a příjmení uchazeče, jako variabilní symbol se uvádí datum narození)

60

N Á L E Z

Ústavního soudu

Jménem České republiky

Ústavní soud rozhodl dne 13. prosince 2006 ve znění opravného usnesení ze dne 14. března 2007 v plénu ve složení Stanislav Balík, František Duchoň, Vlasta Formánková, Pavel Holländer, Ivana Janů, Vladimír Kůrka, Dagmar Lastovecká, Jiří Mucha, Jan Musil, Jiří Nykodým, Pavel Rychetský, Miloslav Výborný a Michaela Židlická ve věci návrhu Okresního soudu v Břeclavi na zrušení § 21 odst. 2 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti,

takto:

Návrh se zamítá.

Odůvodnění

I.

Podáním ze dne 9. prosince 2004, doručeným Ústavnímu soudu dne 16. prosince 2004, navrhl Okresní soud v Břeclavi dle § 64 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o Ústavním soudu“) zrušení § 21 odst. 2 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, a to v souvislosti s dosud neskončeným řízením o návrhu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí výboru Honebního společenstva B., vedeného u tohoto soudu pod sp. zn. 9 C 931/2004. Navrhovatel poukazuje na § 22 odst. 8 zákona o myslivosti, dle něhož považuje-li člen honebního společenstva rozhodnutí valné hromady za nezákonné nebo odporující stanovám, může se do 15 dnů ode dne, kdy se o rozhodnutí dozvěděl, nejpozději však do 3 měsíců od konání valné hromady, domáhat, aby soud vyslovil neplatnost rozhodnutí valné hromady, jinak jeho právo zaniká. Napadené ustanovení § 21 odst. 2 zákona o myslivosti přitom umožňuje, aby rozhodování o způsobu využití společenstevní honitby, včetně uzavření, změny nebo vypovězení smlouvy o nájmu honitby, tedy rozhodování, které je ustanovením § 21 odst. 1 písm. c) zákona o myslivosti svěřeno do působnosti valné hromady, bylo rozhodnutím valné hromady přeneseno na honební výbor. Pokud tedy o způsobu využití honitby rozhoduje valná hromada, může se člen honebního společenstva domáhat vyslovení neplatnosti tohoto rozhodnutí. Deleguje-li však valná hromada svoji pravomoc na výbor honebního společenstva, není zde zákonem daná možnost domáhat se vyslovení neplatnosti i rozhodnutí výboru honebního společenstva. Navrhovatel se proto domnívá, že tímto může většina valné hromady, která rozhodne o přenesení své působnosti na výbor, upřít svým členům možnost napadnout rozhodnutí výboru. Delegování pravomoci je přitom dle jeho názoru zákonem výslovně stanoveno a samo o sobě není ani nezákonné ani v rozporu se stanovami. Z uvedených důvodů se domnívá, že opomněl-li zákonodárce umožnit členu honebního společenstva napadnout u soudu i rozhodnutí honebního výboru, je porušením práv jakéhokoli členu honebního společenstva přenést některá rozhodnutí příslušející valné hromadě společenstva na honební výbor. Napadené ustanovení považuje za rozporné s čl. 10 odst. 2 a čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a navrhuje jeho zrušení.

II.

Ústavní soud v souladu s § 69 zákona o Ústavním soudu zaslal návrh na zahájení řízení účastníkům řízení – Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu České republiky a vyžádal si i stanovisko Ministerstva zemědělství.

Ve vyjádření Poslanecké sněmovny je úvodem rekapitulován obsah návrhu na zrušení napadeného zákonného ustanovení a následně i zákonodárný proces vedoucí k přijetí tohoto ustanovení. Přijaté pozměňovací návrhy se napadeného ustanovení nedotkly. Dle zákonodárského sboru byl zákon o myslivosti schválen po řádně provedeném normotvorném procesu, přičemž Poslanecká sněmovna jednala v přesvědčení, že zákon je v souladu s Ústavou České republiky (dále jen „Ústava“) a Listinou.

Výklad navrhovatele, pokud se týká práva na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života (čl. 10 odst. 2 Listiny), lze dle Poslanecké sněmovny považovat za velmi restriktivní a především výhodný pouze pro jednotlivce. Honební společenstvo je občanským sdružením existujícím podle příslušných předpisů a je založeno na demokratických principech umožňujících uplatňovat jeho členům podle zákona o sdružování občanů a stanov sdružení jejich práva. Delegování pravomoci valné hromady na honební výbor nepovažuje Poslanecká sněmovna za nezákonné nebo v rozporu se stanovami; je jen druhou možností danou na výběr honebnímu společenstvu, aby jeho činnost při rozhodování o způsobu využití společenstevní honitby, včetně uzavření, změny nebo vypovězení smlouvy o nájmu honitby, byla efektivní. Člen honebního společenstva však může rozhodnutí honebního výboru projednat na valné hromadě honebního společenstva. Bude-li považovat její rozhodnutí za nezákonné nebo odporující stanovám, může se v souladu s § 22 odst. 8 zákona o myslivosti domáhat vyslovení neplatnosti rozhodnutí valné hromady společenstva stanoveným postupem u nezávislého a nestranného soudu podle čl. 36 Listiny. Pro úplnost pak Poslanecká sněmovna uvedla, že stejný princip byl uplatněn již v zákoně č. 225/1947 Sb., o myslivosti, a to v § 10 odst. 3.

Senát Parlamentu České republiky ve svém vyjádření rovněž rekapituloval průběh legislativního procesu před druhou komorou Parlamentu. Uvedl, že problematika soudního přezkumu rozhodnutí vydaných v rámci honebního společenstva byla v orgánech Senátu předmětem diskuse především ve výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí. Výsledkem diskuse byl pozměňovací návrh uvedeného výboru doporučující plénu Senátu doplnit ustanovení § 22 odst. 8 zákona o myslivosti o oprávnění členů honebního společenstva domáhat se soudního přezkumu rozhodnutí přijatých členy honebního společenstva mimo valnou hromadu (§ 22 odst. 7 zákona o myslivosti), který Senát schválil. K napadenému ustanovení § 21 odst. 2 v kontextu s ustanovením § 22 odst. 8 zákona o myslivosti nebyly vznášeny ústavní námítky, a proto Senát v tomto směru neschválil žádné pozměňovací návrhy.

Dle vyjádření Senátu je jistě pravda, že pokud by zákon o myslivosti explicitně stanovil oprávnění členů honebního společenstva domáhat se, aby soud vyslovil neplatnost rozhodnutí honebního výboru o způsobu využití společenstevní honitby, nevznikly by žádné pochybnosti o omezení práv těchto osob, včetně pochybností o ústavnosti napadeného ustanovení. Avšak i v případě absence takové úpravy se nelze s názorem navrhovatele ztotožnit. Rozhodování honebního výboru o způsobu využití společenstevní honitby podle § 21 odst. 1 písm. c) zákona o myslivosti lze dle názoru Senátu považovat za rozhodování, které honební výbor vykonává nikoliv v rámci své vlastní působnosti, ale v rámci působnosti valné hromady, která tuto působnost na něj dočasně přenesla. Zákon o myslivosti valné hromadě nijak nebrání kdykoli své rozhodnutí o přenesení působnosti zrušit a vykonávat tuto působnost opětovně v rámci vlastního rozhodování. Pokud lze interpretací dovodit, že rozhodování honebního výboru v rámci působnosti na něj přenesené je vlastně dočasným výkonem působnosti valné hromady, není důvodu, proč zároveň analogicky nedovodit, že i na rozhodnutí honebního výboru vydaná v rámci této působnosti se vztahuje úprava § 22 odst. 8 zákona o myslivosti. Lze-li práva ve prospěch členů honebního společenstva vyložit pomocí ústavně konformní interpretace, nejeví se Senátu návrh důvodným.

Mimo to Senát připomenul, že navrhovatel v souvislosti s návrhem na zrušení § 21 odst. 2 zákona o myslivosti opomněl navrhnout ke zrušení též odkaz na toto ustanovení obsažený v ustanovení § 22 odst. 5 zákona o myslivosti.

Ministr zemědělství se dopisem ze dne 2. června 2005 k návrhu na zrušení napadeného ustanovení přiklonil, ztotožňuje se s argumenty navrhovatele.

III.

Ústavní soud se v souladu s § 68 odst. 2 zákona o Ústavním soudu zabýval otázkou, zda zákon, u kterého je namítána protiústavnost napadeného ustanovení, byl přijat a vydán v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem.

Jedná se o zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů (zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 59/2003 Sb. a zákona č. 444/2005 Sb.). V tomto směru z příslušných sněmovních tisků, těsnopiseckých zpráv a údajů o průběhu hlasování Ústavní soud zjistil, že Poslanecká sněmovna schválila návrh zákona na své řádné schůzi dne 21. září 2001, Senát návrh projednal na své schůzi dne 26. října 2001 a vrátil jej Poslanecké sněmovně s pozměňovacími návrhy dne 30. října 2001. Návrh zákona ve znění schváleném Senátem Poslanecká sněmovna přijala na své schůzi dne 27. listopadu 2001. Po podpisu prezidentem republiky a předsedou vlády byl zákon vyhlášen ve Sbírce zákonů v částce 168 pod číslem 449/2001 Sb. Předmětný zákon tak byl přijat a vydán v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem. Přijaté novely zákona se napadeného ustanovení nijak nedotkly, proto se jimi Ústavní soud nezabýval.

IV.

Po tomto zjištění přistoupil Ústavní soud k posouzení obsahu napadeného ustanovení zákona z hlediska jeho souladu s ústavním pořádkem České republiky [čl. 87 odst. 1 písm. a) Ústavy].

Celé ustanovení, jehož část navrhovatel napadá, zní:

„§ 21

Valná hromada honebního společenstva

(1) Do působnosti valné hromady náleží

- a) volba a odvolání honebního starosty, který je zároveň předsedou honebního výboru, honebního místostarosty a dalších členů honebního výboru,
- b) schvalovat návrhy honebního starosty nebo honebního výboru o finančním hospodaření a o použití čistého výtěžku,
- c) rozhodovat o způsobu využití společenstevní honitby, včetně uzavření, změny nebo vypovězení smlouvy o nájmu honitby,
- d) rozhodnutí o změně stanov,
- e) rozhodnutí o přijetí vlastníka honebních pozemků přičleněných k honitbě za člena honebního společenstva,
- f) rozhodnutí o dalších otázkách, stanoví-li tak tento zákon nebo vyhradí-li si to valná hromada.

(2) Valná hromada může přenést působnost podle odstavce 1 písm. c) na honební výbor.“

Přičemž navrhovatel požaduje zrušení odstavce 2 citovaného ustanovení: „Valná hromada může přenést působnost podle odstavce 1 písm. c) na honební výbor.“

Návrh na zrušení napadeného ustanovení je odůvodněn pouze jednou námitkou: přenesením působnosti valné hromady honebního společenstva, vůči jejímuž rozhodnutí může člen společenstva brojit u soudu, na honební výbor, jehož rozhodnutí u soudu napadnutelné není, může honební společenstvo svou většinou upřít členu právo napadnout rozhodnutí valné hromady týkající se způsobu využití honitby, eventuálně dispozice s ní. V tomto postupu navrhovatel spatřuje porušení čl. 10 odst. 2 a čl. 36 odst. 1 Listiny.

S tímto názorem se Ústavní soud neztotožňuje.

Ústavní soud připomíná, že článkem 10 Listiny je chráněno právo na ochranu soukromého a rodinného života, čímž lze především rozumět soukromí člověka, do něhož nelze bez souhlasu dotčeného nebo bez výslovného ustanovení zákona zasahovat. Tímto soukromím se rozumí zejména nedotknutelnost rodiny a rodinného soužití, nedotknutelnost obydlí, ochrana listovního nebo profesního tajemství. Dle jeho odstavce 2 má každý právo na to, aby nebylo do jeho soukromého a rodinného života zasahováno, tedy že stát poskytne osobě záruky za ochranu jejích práv.

Ústavní soud se charakterem práva myslivosti a jeho zákonné úpravy již zabýval, a to v nálezu pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 34/03 (pozn. red.: vyhlášen pod č. 49/2007 Sb.), kdy konstatoval, že jeho podstatou je ochrana zvěře, jakož i ochrana myslivosti jako národního kulturního dědictví. Myslivost tak je zákonnou úpravou definována jako vztah k volně žijící zvěři, jež tvoří součást ekosystému, a její výkon je vázán na schválené území honitby.

Výkon práva myslivosti, resp. účast ve sdružení, které má za cíl výkon práv a povinností s myslivostí spojených, se však z hlediska ústavněprávního dalece vymyká tomu, co lze souhrnně označit jako soukromí. Byť zákonná regulace nepředstavuje úpravu myslivosti jako zájmové aktivity, nýbrž jako cílevědomé a regulované činnosti k ochraně a rozvoji přírody, je zde aspekt zájmovosti v konstrukci úpravy honebního společenstva zřejmý, jeho členská základna je budována na bázi dobrovolnosti s možností libovolného ukončení členství, je tedy na ně možné nahlížet jako na zájmovou činnost jednotlivce – je společenskou aktivitou aprobovanou státem k ochraně a rozvoji jedné ze složek životního prostředí – zvěře.

V posuzovaném případě se zřejmě navrhovatel domnívá, že zásahem do práva na ochranu soukromí je právě neposkytnutí ochrany zájmům jednotlivce v rámci sdružení (honebního společenstva), jehož je členem. Pokud tomu tak skutečně je, pak lze považovat názor navrhovatele v tomto ohledu za nad míru akceptovatelnou zužující a dávající přednost absolutní ochraně zájmů jednotlivce před zájmy sdružení jako takového. Skutečnost, že určitá osoba svůj zájem dobrovolně uplatňuje v rámci sdružení osob se stejným, konkrétním zájmem, jímž je výkon práva myslivosti a s ním spojené povinnosti k ochraně zvěře, přičemž samotným vstupem do takového sdružení nebo společenstva akceptuje, že tento zájem bude prosazován společenstvem jako celkem, který bude jménem svých členů vystupovat jednotně, o zásahu do práva na soukromí nesvědčí. Nesvědčí mu ani tehdy, jestliže je společenstvo organizováno tak, že o jeho záležitostech rozhoduje vůle většiny, případně i kvalifikované většiny jeho členů, neboť principem sdružovacího práva je právě možnost prosazovat zájmy jednotlivců společně, jako jeden celek. Má-li přitom tento celek alespoň základní vnitřní mechanismy odpovídající demokratickým principům, které ostatně jsou vesměs utvářeny na principu rozhodování podle vůle většiny, nelze o porušení práva na ochranu soukromí v rovině obecné hovořit. Dát přitom absolutní přednost zájmu jednotlivce před demokraticky vyjádřeným zájmem většiny v tomto celku by naopak odporovalo principu, na němž je shromažďovací právo založeno. Navíc právo myslivosti není možné považovat za osobnostní právo jedince, jde o právo konstruované a regulované veřejným právem pro ochranu určité části životního prostředí, která není závislá na osobnosti nebo aktivitě konkrétního člověka. Proto se Ústavní soud domnívá, že napadené ustanovení není v rozporu s čl. 10 odst. 2 Listiny.

Pokud jde o namítané porušení čl. 36 odst. 1 Listiny, je předně třeba uvést, že honební společenstvo je zájmovým sdružením, založeným sice podle zvláštního zákona, jímž je zákon o myslivosti, a tímto zákonem regulované, tedy regulaci obecného zákona o sdružování (zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů) nepodléhá, stále je především výrazem ústavně garantovaného práva každého svobodně se sdružovat ve spolcích, společnostech a jiných sdruženích ve smyslu čl. 20 odst. 1 Listiny, jsou-li tyto společnosti, spolky nebo sdružení založeny na demokratických zásadách. Jedním ze základních principů, na nichž je jakékoliv sdružení založeno, je princip samosprávy takového sdružení, tedy princip, dle něhož sdružení má oprávnění organizovat si vlastní rozhodování a dění uvnitř sdružení svébytně, přičemž toto oprávnění je zpravidla částečně regulováno z důvodu veřejného zájmu zákonem ve smyslu čl. 20 odst. 3 Listiny tam, kde je to ze strany státu po-

važováno za nezbytné z důvodů Listinou stanovených (bezpečnost státu, ochrana veřejné bezpečnosti a veřejného pořádku, předcházení trestným činům nebo ochrana práv a svobod druhých).

I honební společenstvo je takovým zájmovým sdružením sui generis, založeným podle zvláštního zákona za účelem efektivního výkonu práva myslivosti, který je tímto zákonem chráněn. Tomu odpovídají i základní zákonem stanovené principy, na nichž je založeno, včetně oprávnění regulovat si své vnitřní záležitosti při respektování zákonného rámce samostatně, bez ingerence státu. Tato volnost a zároveň regulace je promítnuta do povinnosti honebního společenstva vytvořit a schválit stanovy společenstva, které jsou předkládány k jeho registraci, a v zakotvení minimálního povinného obsahu těchto stanov. Přestože zákon stanoví základní rámec vnitřní organizace honebního společenstva a vymezuje nezbytné pravomoci jeho orgánů, právě na stanovách stále ponechává podrobnou organizaci společenstva v rámcové úpravě zákonem stanovené.

Honební společenstvo je právnickou osobou založenou podle zákona o myslivosti, jejímiž členy mohou být pouze vlastníci nebo spoluvlastníci souvislých honebních pozemků, jejichž výměra v součtu dosahuje výměry požadované zákonem pro vznik společenstevní honitby [soubor souvislých honebních pozemků jednoho nebo více vlastníků vymezený v rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti, v němž lze provádět právo myslivosti podle tohoto zákona – § 2 písm. i) zákona o myslivosti] a která zajišťuje sama výkon práva myslivosti, anebo společenstevní honitbu pronajme podle tohoto zákona [§ 19 odst. 1 písm. a) a b) zákona o myslivosti], přičemž samotné právo myslivosti zákon definuje jako souhrn práv a povinností zvěř chránit, cílevědomě chovat, lovit, přivlastňovat si ulovenou nebo nalezenou uhynulou zvěř, její vývojová stadia a shozy paroží, jakož i užívat k tomu v nezbytné míře honebních pozemků [§ 2 písm. h) zákona o myslivosti]. Základním rozhodovacím orgánem honebního společenstva je dle § 21 zákona o myslivosti valná hromada honebního společenstva, jíž náleží rozhodovat o organizačních otázkách společenstva, jakož i o výkonu samotného práva myslivosti a podmínkách, za nichž je vykonáváno. Valná hromada však nevystupuje jménem společenstva navenek a v současné úpravě zákona je orgánem, který se neschází v pravidelných ani krátkých intervalech (dle § 22 odst. 1 zákona o myslivosti svolává valnou hromadu honební starosta zpravidla jednou ročně), nýbrž pouze podle potřeby. Předpokladem jejího svolání je zákonem stanovený mechanismus, předvídající nejen to, že se členové společenstva o konání valné hromady s předstihem dozví, nýbrž i to, že její svolání mohou vyvolat (§ 22 odst. 1 zákona o myslivosti) a že budou mít dostatečnou, dle zákona patnáctidenní lhůtu na přípravu na program valné hromady, který je stanoveným způsobem členům oznamován (viz § 22 odst. 1 a 2 zákona o myslivosti). I když zákon připouští, aby valná hromada o věci rozhodovala per rollam (§ 22 odst. 7 zákona o myslivosti), tedy aniž by byla fyzicky svolána, i tento proces vyžaduje jistou časovou rezervu a přípravu. Ve všech honebních společenstvech pak dále existuje další orgán, jímž je honební starosta. Dle § 23 odst. 1 a 4 zastupuje honební společenstvo navenek, jakož i obstarává všechny záležitosti honebního společenstva, pokud nejsou vyhrazeny valné hromadě; je přitom povinen řídit se pokyny valné hromady, pokud jsou v souladu s právními předpisy a stanovami.

Ústavní soud nemá pochybnosti o tom, že zde, jako je tomu i u jiných právnických osob, bez ohledu na právní úpravu, dle níž jsou zakládány (zákon o sdružování občanů, občanský zákoník, obchodní zákoník nebo jiný předpis), pro vnitřní správu každé právnické osoby, jejíž základní orgán není dostatečně pružný k rozhodování, vzniká i pro honební společenstvo, které má větší počet členů, potřeba existence jiného orgánu, jehož rozhodování by bylo flexibilnější, a přesto odpovídalo většinovému názoru členů společenstva, přičemž tento požadavek honební starosta jako jednočlenný orgán nespĺňuje. Zákon proto konstruuje povinnost pro honební společenstva, která mají více než 10 členů, vytvořit tzv. honební výbor (§ 24 zákona o myslivosti). Z ustanovení § 24 zákona o myslivosti je přitom zřejmé, že skutečně do jisté míry supluje rozhodování valné hromady o věcech společenstva (pro jeho svolávání přitom platí ustanovení o svolávání valné hromady obdobně), přestože honební výbor vykonává v záležitostech společenstva tzv. zbytkovou pravomoc, která jinak náleží honebnímu starostovi, jenž výboru předsedá, a to s výjimkou jediné – zastupování honebního společenstva navenek. Honební výbor je tak výkonným orgánem společenstev, která mají větší členskou základnu a kde k jejich vnitřní správě nepostačí jeden představitel – honební starosta – a rozhodování valné hromady by bylo nepružné a pro správu společenstva nepostačující. Honební výbor je přitom volen z řad členů

společenstva na valné hromadě společenstva, přičemž k jeho zvolení (shodně jako ke zvolení honebního starosty) je zapotřebí souhlasu tří čtvrtin přítomných členů společenstva. Tříčtvrtinové kvorum je nezbytné i pro samotné rozhodnutí o přenesení působnosti valné hromady podle napadeného odstavce 2 ustanovení § 21 zákona o myslivosti. V obou případech, tedy jak ke zvolení honebního výboru, tak k delegaci jeho pravomoci podle odstavce 2 mohou stanovy určit vyšší počet hlasů potřebných k rozhodnutí.

Další podrobnosti zákon neupravuje, čímž ponechává na vůli honebního společenstva, zda v rámci své vnitřní organizace nastaví další kontrolní mechanismy, než stanoví zákon, například v podobě vyššího kvora pro rozhodnutí valné hromady o delegaci její pravomoci, podmínky, za nichž k takovému rozhodnutí může dojít, nebo podmínky, za nichž honební výbor smí delegovanou pravomoc vykonávat, včetně případné možnosti napadnout jeho rozhodnutí před valnou hromadou. Vůle honebního společenstva je v tomto ohledu autonomní, podřízená pouze rámcové úpravě dle zákona o myslivosti, od níž se nelze odchýlit, což však neznamená, že by v rámci stanov tato úprava nemohla být dotvořena podle potřeb a velikosti konkrétního společenstva.

Samotný přenos pravomoci valné hromady na honební výbor podle napadeného ustanovení má, jak bylo uvedeno výše, význam ryze praktický. Neznamená to tedy, že by vyslovením většinové vůle valné hromady docházelo k zániku zákonem konstruovaného opravného prostředku proti jejímu rozhodnutí, včetně rozhodnutí podle § 21 odst. 1 písm. c) zákona o myslivosti, tedy rozhodnutí o způsobu využití společenstevní honitby, včetně uzavření, změny nebo vypovězení smlouvy o nájmu honitby. Toto rozhodnutí lze nadále považovat za rozhodnutí v kompetenci vrcholného orgánu honebního společenstva, valné hromady, byť je právě z rozhodnutí tohoto orgánu vykonává v konkrétním případě jiný orgán honebního společenstva. Došlo-li tak z rozhodnutí valné hromady honebního společenstva k přenesení její působnosti na jiný orgán společenstva – honební výbor společenstva, dochází přenosem pravomoci rozhodovat i k přenosu opravného prostředku, neboť vůči rozhodování valné hromady je založena zákonná ochrana v podobě opravného prostředku k soudu, odpovídající nejen charakteru rozhodovacího orgánu, nýbrž i závažnosti jeho rozhodování pro honební společenstvo jako celek. Tato zákonná ochrana pak dočasným přenesením působnosti na jiný vnitřní orgán společenstva, aniž by charakter rozhodnutí jakkoliv pozbyl své závažnosti pro společenstvo, nemizí.

Byť zákon o myslivosti explicitně opravný prostředek proti rozhodnutí honebního výboru neupravuje, právě s ohledem na charakter rozhodování podle odstavce 1 písm. c) § 21 zákona o myslivosti, jeho závažnost a povahu přenosu kompetencí valné hromady na honební výbor v tomto rozhodování dává možnost ústavně konformního výkladu, dle něhož dochází-li k rozhodování podle odstavce 1 písm. c) ustanovení § 21 zákona o myslivosti, je proti takovému rozhodnutí konstruován zákonem opravný prostředek k soudu, a to bez ohledu na to, zda toto rozhodnutí bylo učiněno valnou hromadou honebního společenstva či zda svou působnost k tomuto rozhodování (o způsobu využití společenstevní honitby, včetně uzavření, změny nebo vypovězení smlouvy o nájmu honitby) přenesla valná hromada na honební výbor a toto rozhodnutí učinil honební výbor. Důvodem vyslovení neplatnosti soudem však nadále zůstává pouze nezákonnost rozhodnutí nebo jeho rozpor se stanovami, vyslovení neplatnosti z jiného důvodu zákon neumožňuje.

Přitom právě předmět pravomoci, která může být na honební výbor delegována podle písmene c) § 21 odst. 1 zákona o myslivosti, je pro takový závěr rozhodující. Rozhodování o způsobu využití honitby je, pomineme-li rozhodování o vnitřních věcech společenstva (tj. přijímání stanov a volba členů honebního výboru a volba honebního starosty), esenciální náplní života honebního společenstva. Členská základna je dle zákona o myslivosti tvořena pouze vlastníky nebo spoluvlastníky honebních pozemků, jejichž výměra umožňuje vznik spole-

členství honitby (§ 19 odst. 1 zákona o myslivosti) a honební společenstvo je vytvářeno za účelem uznání honitby, následně výkonu práva myslivosti v ní nebo pronájmu společenství honitby. Spravuje-li honební společenstvo honitbu samo, je povinno činit veškerá opatření, která mu ukládá zákon o myslivosti k zachování druhu zvěře (§ 4 zákona o myslivosti), k ochraně myslivosti (§ 8 zákona o myslivosti), a dbát povinností uživatele honitby (§ 11 zákona o myslivosti). Taková činnost odpovídá i termínu použitému v § 21 odst. 1 písm. c) zákona o myslivosti, tedy jde o způsob využití honitby, obsahuje v sobě však celou řadu faktických úkonů směřujících ke splnění zákonných povinností, mnohdy majících i podobu okamžitého nebo rychlého zásahu (péče o zraněnou zvěř, záchranné chovy, opatření k záchraně zvěře, příkrmování zvěře apod.). Byť je v tomto honební společenstvo i jeho výbor vázán, nejde-li o nouzová opatření, plánem mysliveckého hospodaření, tento plán jej váže pouze rámcově a v dalším musí být užívání honitby a rozhodování o způsobu jejího užívání pružné a přizpůsobitelné okolnostem, což není vždy při rozhodování valné hromady honebního společenstva představitelné. Shodně ani jednání o nájmu honitby a uzavírání smlouvy o nájmu honitby však nepovažuje Ústavní soud za natolik závažné, že by o něm bez dalšího mohla rozhodovat jen valná hromada společenstva, nýbrž i zde musí být při jednání o podobě smlouvy, jejích dodatcích, případně o podmínkách jejího ukončení nebo vypovězení jistá pružnost a přizpůsobivost situaci, která je dána honebnímu výboru jako menší skupině osob (dle zákona o myslivosti je maximálně šestičlenný, počet členů však určují stanovy). Uzavření a vypovězení smlouvy pak zákon reguluje některými podmínkami (§ 32 a 33 zákona o myslivosti), přičemž umožňuje, aby valná hromada při rozhodování o delegaci svých pravomocí v tomto směru honební výbor vázala podmínkami dalšími, jejichž nedodržení může mít za následek odejmutí pravomoci.

Člen honebního společenstva tak má nadále, při zachování všech demokratických principů, dostatek možností k uplatnění ochrany svého zájmu a svých práv. Z uvedeného však je mimo jiné zřejmé i to, že nikoliv každé rozhodnutí vnitřních orgánů právnické osoby, ať již jde o sdružení či jinou její formu, jehož předmětem je přenos kompetencí na jiný z orgánů této osoby, znamená automaticky i přenos opravného prostředku proti rozhodnutí tohoto orgánu, je-li zákonem konstruován. Taková možnost výkladu je možná právě a pouze tam, kde z hlediska charakteru přenesené kompetence je možné dovozovat, že jde o přenos z vrcholného orgánu této osoby na orgán funkčně tomuto vrcholnému podřízený (volbou, ustavením nebo jmenováním), a zároveň že se jedná o přenos rozhodovací kompetence vrcholnému orgánu zákonem jedinečně přiznávané a natolik důležité, že takové rozhodnutí má zásadní a nepopíratelný vliv na organizaci, zásadní předmět hospodaření a fungování právnické osoby jako celku nebo všech jejích členů na dlouhou dobu do budoucna, analogicky jako je tomu u rozhodování o využití honitby, tedy jediného předmětu fungování honebního společenstva.

Ústavní soud tedy má za to, že napadené ustanovení není v rozporu ani s čl. 36 odst. 1 Listiny.

Na základě těchto úvah dospěl Ústavní soud k závěru, že není důvod pro vyhovění návrhu na zrušení § 21 odst. 2 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, a proto jej zamítl.

Předseda Ústavního soudu:
JUDr. Rychetský v. r.

ISSN 1211-1244

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2007 činí 6 000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 519 305 176, 516 205 174, 519 205 174, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 207, 519 305 207, objednávky-knihkupci – 516 205 161, 519 305 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Hradec Králové:** TECHNOR, Wonkova 432; **Cheb:** EFREX, s.r.o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953, tel.: 312 248 323; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdlík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** TYPOS, a. s., Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** NEOLUXOR, Na Pořící 25, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům); **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7-12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz; **Praha 10:** BMSS START, s.r.o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov:** Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková – YAHO – i – centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 352 303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D & G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Zavadilská 786; **Teplice:** Knihkupectví L & N, Masarykova 15; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s.r.o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Katoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírky zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.katoon.cz, e-mail: katoon@katoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Zátec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklama:** informace na tel. číslech 516 205 207, 519 305 207. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odstěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.